No. 79. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 1 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Het karakteristiek onderscheid tusschen de absolute en constitutionele monarchie bestaat daarin, dat in de eerste de personele wil des Konings wet is, in de andere de medewerking der natie gevorderd wordt. Aan dit beginsel van staatkunde onzen regeringsvorm toetsende, geraakt men in een zonderlingen tweestrijd: wij hebben eene constitutie, de wil des Konings alléén is bij ons geene wet; hieruit zou dus moeten volgen dat het VOLK bij ons mederegeert. — Is dit laatste echter werkelijk het *geval?* Niemand, die denkend den loop der zaken nagaat, zal het toestemmen.

De regering heeft in hetgeen de grondwet niet uitsluitend aan haar opdraagt, de medewerking van beide Kamers der Staten-Generaal noodig. — Die beide ligchamen intusschen zijn de natie niet, of liever zij vertegenwoordigen, zoo als de grondwet het uitdrukt, het *geheele Nederlandsche volk* niet.

Eene vertegenwoordiging, zal zij dien naam verdienen, vervangt de natie, handelt zoo als deze of hare groote meerderheid wenscht. Doet zij dat niet dan trekt men bij de eerste de beste gelegenheid het mandaat in en draagt het aan andere personen op, die meer vertrouwen ten dien opzigte inboezemen. De vertegenwoordiging moet de levendige wettelijke uitdrukking der publieke opinie zijn.

En is zelfs in schijn *onze* vertegenwoordiging met zulk eene wezenlijke volks-representatie te vergelijken?

Van de Eerste Kamer spreken wij niet eens: in een vroeger nommer ontwikkelden wij de mogelijkheid hoe een zoodanig ligchaam door aanzien en talenten hoogst nuttig zou kunnen werken. Zoo lang zij intusschen blijft wat ze thans is, beschouwen wij haar alleen als een jaarlijkschen post op het budget, waarop niets kan bezuinigd worden, en die improductief geconsumeerd wordt.

Het personeel der Tweede Kamer is wel iets beter zamengesteld, doch oneindig beneden hetgeen het kon of liever in een constitutionelen staat *moest* zijn. Het gebrekkige ligt in de wijze van verkiezing, waardoor de Kamer eigentlijk slechts een *klein gedeelte* der natie vertegenwoordigt, eene partij, die in de Stedelijke regeringen en de Provinciale Staten haar middelpunt vindt, uitdrukking der publieke opinie van het grootste en verstandigste deel des volks kan zij onmogelijk genoemd worden. — Zij representeert eenvoudig eene coterie, die boven alles rust en behoud verlangt, die zich tot leus gesteld heeft: *het is reeds zoo lang zoo geweest, en zal het onzen tyd nog wel uithouden.* Dat die coterie zoo oordeelt is meer te bejammeren dan te verwonderen; het ligt in den aard der menschelijke natuur: het ééne deel onzer regenten zijn lieden van zekere jaren, die, na zich door hunnen arbeid een gerusten ouden dag te hebben verzekerd, hunne zaken, waartoe hun de noodige energie begint te ontbreken, aan anderen hebben overgedaan, en die nu, om toch iets aan de hand te hebben, zich met de publieke zaken beginnen af te geven en hunne stad of provincie beginnen te besturen. *Deze zyn uit onkunde en gemakkelykheid conservatief.* Een ander deel bestaat uit hen, die, op hun' adelijken titel of hunne zoogenaamd deftige afkomst, zonder verdere verdiensten, in de regeringsposten zijn, en *alle belang hebben om den tegenwoordigen toestand, die hun zoo voordeelig is, te doen voortduren.* Deze quasie-aristocraten hebben het kiesregt onzer Tweede Kamer uitsluitend in handen; en hoe zouden de gekozene meer staatkundig inzigt, meer kennis van de behoeften onzes tijds hebben dan de kiezers? Waar het kies-collegie zoo uitstekend slecht is kan de keus onmogelijk goed uitvallen.

De Tweede Kamer is eenvoudig uitdrukking eener aristocratie zonder veerkracht en burgerzin.

Of zouden wij ons vergissen, zou het Nederlandsche volk werkelijk zoo diep gevallen zijn om het alles doodend slaap- en rust-systeem onzer Ministers goed te keuren? — Wij gelooven het niet. Ware dit het geval dan *verdiende* de natie haar tegenwoordig lot; doch de zoogenaamd fatsoenlijke stand moge den rug buigen, door het vleijend woord eens Ministers overgehaald in alles toestemmen tot dat eindelijk alles verloren zal zijn, in het *volk*, vooral in het jeugdig geslacht dat nog onbedorven is zit eene kern van *eerlykheid* en eene *veerkracht*, die alleen nog in staat zijn het land te redden.

Die laatste vonk van leven tot eene weldadige vlam aan te blazen is de heilige pligt der oppositie, iedereen die het wel meent met het vaderland vereenige zijne pogingen met de onzen. Van de Tweede Kamer, die in de laatste dagen een ministerieel ontwerp met groote meerderheid aannam, nadat de heer VAN HALL verklaard had geene betere instellingen te kennen dan die waaronder ons land 29 jaren zoo gelukkig geweest is, *verwachten wy volstrekt niets goeds meer.*

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

HAMBURG, den 21. Junij. Het geheel vergaan van het Hamburger stoomschip *Manchester* is thans als eene zekerheid aangenomen. Ook heeft reeds de directie der Hanseatische stoomscheepvaart-maatschappij in de *Wöchentl. Nachrichten* van heden eene oproeping tot onderstand van 12 weduwen en 30 kinderen uitgevaardigd, die door dit ongeluk van hunne verzorgers beroofd zijn. De bemanning van het schip bestond uit 22 personen en 18 passagiers.

— Een jaar geleden vermoorde in Berlijn een leerjongen zijnen meester. Bij den verstokten moordenaar had men de volgende boeken gevonden: 1° de roover Moring, 2° Rinaldo Rinaldini, 3° de Beijersche Hiesel, 4° de bondridder van de ijzeren kroon, waarin eene teregtstelling in kleuren afgebeeld is, enz. enz. Welk eene waarschuwing voor ouders, opvoeders en leesbibliotheken.

ENGELAND.

— De beruchte *Francis*, die eenigen tijd geleden een pistool op de Koningin afschoot en deswege gedeporteerd werd, is thans als onderwijzer bij de regerings-school te *Port-Arthur* op *van Diemensland* aangesteld; *zyn gedrag wordt zeer geroemd.*

— De *Dublin Evening Freeman* deelt het verhaal mede van een driedubbele moord, door eene vader op zijne drie kinderen gepleegd. Dit monster is genaamd *Pieter Lurkin*, wonende bij Gort (Ierland.) Den 21. Junij des avonds kwam hij te huis en vermoordde eerst zijne twee zonen, terwijl zij sliepen, daarna begaf hij zich naar zijne dochter, die nog wakker zijnde, en haar vader met verwilderde oogen en een bloedig mes in de hand ziende aankomen, hare armen om zijnen hals sloeg. Hij gaf haar een steek in de regterborst. Zijne vrouw, aan welke hij hetzelfde lot toedacht, riep om hulp; zij verdedigde zich, en in de worsteling werden haar verscheiden vingers van de regterhand afgesneden. De moordenaar is in de gevangenis van Gort opgesloten.

— De Amerikaansche bladen zijn opgevuld met bijzonderheden, betreffende de verwoestingen aangerigt door de overstroomingen van den Missisipi, den Arkansas, den Ohio en andere groote rivieren van het westen. De verliezen zijn onmetelijk groot.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 24. Junij. De *Moniteur* deelt heden de volgende telegraphische depeche mede, welke omtrent de gezindheid in Marokko geenen twijfel meer over laat; de kernachtige stijl van deze depeche is duidelijker dan al wat wij er zouden kunnen bijvoegen:

Toulon, den 23. Junij. 1844. (8 uren 's morg.)

Lalla Magania den 16. Junij.

De Gouverneur-Generaal van Algiers aan den Minister van Oorlog.

„Gisteren hebben gedurende eene conferentie met den bevelhebber van het Marokkaansche leger zijne troepen ten getale van 5000 ruiters op ons gevuurd en een officier en twee soldaten gedood, zonder dat wij dit beantwoord hebben. De conferentie is afgebroken geworden, en de Generaals *Lamoricière* en *Bedeau* zijn door de Marokkaansche troepen aangetast.

« Ik ben aangekomen en aanvallender wijze te werk gegaan. Drie à vier honderd vijanden zijn gedood of in onzer handen gevallen; ook eenige paarden en 3 à 400 stuks wapenen zijn genomen. Wij hebben zes dooden en twintig gekwetsten."

BELGIE.

BRUSSEL, den 26. Junij. Bij het *onweder*, hetwelk wij dezer dagen gehad hebben, is onderanderen Zondag, de bliksem geslagen te Nivelles, in het huis van een kopergieter. Door den schoorsteen in den winkel gekomen, heeft dezelve aldaar geene schade aangerigt. In de andere Kamer stond de kopergieter aan een venster. Hij zag de bliksem tusschen zich en den muur, in de gedaante van een vuurkogel, die van een sloeg en hem aan den arm eene breede wonde veroorzaakte. De regterzijde van zijn geheele ligchaam was als verlamd. Men hoopt, dat het geene verdere noodlottige gevolgen voor hem zal hebben.

— Gisteren morgen waren de agenten van politie, voorzien van een *lactomètre* aan al de poorten der stad, om de melk te onderzoeken; meer dan 80 emmers zijn in beslag genomen, omdat de melk vervalscht was.

— Drie Belgische vaartuigen, een van Ostende, een van Brugge en een van Antwerpen, bevinden zich thans in de streken, waar de haringvangst wordt uitgeoefend. Men verzekert ons dat indien deze nieuwe wijze van visschen, dit jaar als proefneming door het Staatsbestuur toegestaan, wel slaagt, de uitrustingen voor de haringvangst het volgende jaar aanzienlijk vermeerderd zullen worden. Dit ware wenschelijk en hoogst nuttig voor het land.

TONGEREN, den 22. Junij. Eenige dagen geleden is de huisvrouw van *Lubin*, brigadier der Douanen, te Montenaken in barensnood overleden, ten gevolge der weigering van eenen vroedmeester, dien *Lubin*, was gaan halen. De Geneeskundige Commissie te Hasselt heeft zich met de zaak bemoeid en verslag daarover gedaan aan den Procureur des Konings te Tongeren. De gemelde vroedmeester is voor den Regter van Instructie ontboden.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 25. Junij. De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft, in hare zitting van heden, aangenomen: 1°, het ontwerp van wet tot aflossing of verwisseling van nationale schuld; 2°, dat tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot in 1843, en 3°, dat tot nadere vaststelling van het bedrag van het zegelregt op de certificaten van nationale schuld.

'sGRAVENHAGE, den 26. Junij. In eene vereenigde zitting op heden van de beide Kamers der Staten-Generaal is gelezen een koninklijk besluit van gisteren, waarbij Z. Exc. de Minister van Binnenlandsche Zaken gecommitteerd wordt om, namens Z. M., op heden de gewone Zitting der Staten-Generaal over 1843—1844 te sluiten.

Z. Exc. die, in eene hofkoets gezeten, intusschen, het hôtel der Staten-Generaal was genaderd, wordt door de Commissie ontvangen en binnengeleid, en, houdt, voor den troon plaats genomen hebbende, de volgende aanspraak:

« EDEL MOGENDE HEEREN!

« De Zitting, die thans eindigt, levert een gelukkig keerpunt in de finantiële aangelegenheden des Rijks. De gevolgen der drukkende gebeurtenissen van de laatste jaren deden de toekomst, uit het geldelijk oogpunt, met steeds toenemende bezorgdheid te gemoet zien. Door overeenstemming tusschen de Regering en U Ed. Mog., tot het beramen van redmiddelen, en door de voorbeeldige medewerking der Natie bij derzelver uitvoering, is een helder en heilrijk vooruitzigt voor het Vaderland geopend.

« De jongst aangenomen begrootingen, de besparingen op de beschikbaar gestelde gelden van het laatst verloopen jaar, het opheffen van een aanzienlijk tal bijzondere Rijks fondsen, zijn zoo vele bewijzen dat de Regering zich beijvert om, onder de zorg voor den geregelden loop van zaken, 's Lands blijvende belangen op eene afdoende wijze voor te staan.

« Intusschen heeft de regeling der finantiële aangelegenheden zoo veel tijd gevorderd, dat men, met uitzonde-

ring van eenige speciale wets-ontwerpen, die veelal U Ed. Mog. goedkeuring wegdroegen, geene andere belangrijke onderwerpen van wetgeving ter tafel kon brengen.

« Gewigtige werkzaamheden wachten dan ook U Ed. Mogenden in de eerstvolgende Zitting, en daaronder de ontwerpen van wet die een uitvloeisel zijn van art. 6 der Grondwet, en de tarieven op den in-, uit- en doorvoer.

« Indien de geest blijft heerschen, om door eensgezind streven krachtdadig 's Lands belangen te bevorderen, dan mogen wij vertrouwen, dat onze pogingen met den besten zegen zullen achtervolgd worden.

« In naam des Konings, verklaar ik deze gewone Zitting der Staten-Generaal te zijn gesloten."

Na het houden dezer aanspraak, wordt de Minister door de Commissie uitgeleid en gaat de Vergadering uiteen.

LEEUWARDEN, den 24. Junij. Naar men verneemt, is de inzending van voorwerpen ten behoeve van de *eerste Friesche Tentoonstelling*, welke aanvankelijk in de eerste dagen weinig beloofde, in de laatste zittingen dermate toegenomen, dat het aantal ingezonden voorwerpen nu reeds ruim 500 bedraagt. Deze bestaan vooral uit eene menigte Schilderijen, Teekeningen, astronomische Instrumenten, Pendules, Linnen-, Wollen- en Katoenen Manufacturen, Zilverwerk, Modellen van Werktuigen, Kastmakerswerk, IJzerwerken, Zadelmakerswerken, Maudewerk, enz.

MENGELINGEN.

De Eerste Kamer.

Wat doen wij met dezelve? ik weet het niet, de natie weet het niet, de regering weet het, geloof ik, ook niet, niemand weet het, alleen de leden van dit corps moeten weten, dat zij *f* 3000 jaarlijks trekken. Wij hebben deze edele instelling aan de Belgen te danken; want in de grondwet van 1814 was er geen sprake van, en de Hollanders waren er in lango na niet mede gediend, toen Holvoet en Raepsaet in de commissie voor de ontwerping der grondwet voor het vereenigd koningrijk er mede voor den dag kwamen. De Eerste Kamer heeft zijn bestaan alleen aan eene beleefdheid van het Noorden voor het Zuiden te danken. En wat heeft zij gedaan? ieder lid heeft zijne *f* 3000 jaarlijks getrokken en daarmede basta; maar wij hebben nog kortelings zeer goed gevoeld wie het betaald heeft. Kon zij nog maar in de donkerheid waarin zij gehuld is nut stichten, dan dit is haar onmogelijk, zoo wel uit hare stelling, als uit de omstandigheden waarin zij tot hiertoe is geplaatst. Of heeft zij de revolutie van 1830 verhoed? heeft zij de afdwalingen der vorige regering kunnen voorkomen. Zij ontvangt de wetten, die door de Tweede Kamer zijn goedgekeurd en kan die afstemmen; maar mist de magt, om als de Tweede Kamer een goede wet heeft afgestemd, hare stem te doen gelden. Het is een ligchaam welks leden door den Koning eene gunstige onderscheiding hebben genoten, maar dat niets vermag; de titel van lid der Eerste Kamer en die van ridder zijn zoo wat van gelijke beteekenis. Misschien, dat de Eerste Kamer zich doet gelden, als de regering of bij derzelver zwijgen, de Tweede Kamer, door de politieke opinie in het leven geroepen, een voorstel doet ter herziening van de grondwet, en haar veto der natie toewerpt; want indien de grondwet eenmaal inderdaad wordt herzien, en geen beginsel van voorregten, maar van regten bevat kan het niet missen, of de Eerste Kamer zal, zonder ooit gediend te hebben, als uitgediend verklaard worden; goeden nacht!

Waar blijft ons geld?

Het leger ambtenaren tot de dienst der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen onder de bevelen van den minister van Hall, is sterk p. m.

4000

manschappen,

en wel ten naastenbij:

200 koppen wier titel *eert* — b. v.:
directeurs, hoofd-adviseurs — en andere inspecteurs, commandeur-, suiker- en andere controleurs, verificateurs, entrepôseurs wegen en andere visiteurs, turf-taxateurs, —

800 à 900 man ontvangers,

2100 à 2200 commiesen,

't restant zijn: scheepsmeters, — roeijers, — beziеners, — surnumerairs, — magazijnmeesters, — klerken, — boekhouders, — ijk-commissarissen, — deurwaarders, enz.

Onder de commiesen merken wij op:

28 ridders van de M. W. O.
2 broeders van den N. L.
1 marquis.
1 baron.
1 jonkheer.
1 meester in de regten; en wat ons vooral in 't oog viel bij 't doorloopen der lijsten van het genoemd administratie-leger, 't waren de talrijke vreemde namen!

Zie hier eenige derzelve:

Slotje en Borsje, Piquer, Batalje en Lawaa, Heldentucker, Bierstecher, Moggenstorm, Quaedvlieg, Zbvele, Allemekinders-Niemantsverdriet, Goetgalük, Jongejan, Neujan, Bestebroer, Weetniet, Goedvrind, Kompeneers-Sanéressig, Groulich, Oubotér, Labberté-Driedranks, Soetewijn, Mostert, Austermuhle-Ingeboudt, Achter den Bosch, Boedjon, Lillegan-Belletable, Soutekou, Straatgaar van Ketel-Schlieff, Kompenhans, Baesjou, Mickenschreiber-Rullbartel, Mullemeister, Hacquebard, Feitemantel, Poederbach, Ligtermoet, Schregardus en Vitriarius, Ginjolen, Isckes, Sowaal, Vizjevene, Halfman, Pfanstiel. Twee ontvangers in elkanders buurt: van der Broek en van der Bil. Drie dito: Plonnies in Noord-Braband.

Mal-corps!

Dit 4000 man sterke ambtenaren-corps kost den lande zooveel als het *wapen der Infanterie*.

Volgens de jongste officieële berigten was de toestand der schatkist gunstig!!!

DE VREEMDE ONTMOETINGEN VAN EEN KLEERMAKER.

Geschiedkundige anecdote uit de negentiende eeuw.

(*Vervolg van onze vorige.*)

Na het ontvangen van den gezegenden brief, werd aan het verlaten van Parijs en het terugkeeren naar Tours natuurlijk in het geheel niet meer gedacht. Integendeel zou een prachtiger winkel dienen te worden opgerigt, die den doorluchtigen begunstiger waardig was, en diens naam in gouden letters op het uithangbord zou voeren. Waar men echter allereerst op bedacht moest zijn, was de gunst te verdienen, waarmede de minister den Tourainer vereerde, en bij de tegen den volgenden dag bepaalde ontmoeting de goedkeuring van zijne excellentie weg te dragen.

Rifolé sloot dien nacht geen oog toe, zoo hield hem de gedachte bezig, dat hij voor zulk een hoog personaadje verschijnen zou. Hij bestudeerde zijn eerste kompliment, hij herhaalde de woorden, die hij zeggen zou, en voelde, hoe zijn hart klopte bij het denkbeeld, dat zijn schaar en zijn naald aan 't kleed van een minister arbeiden zouden, aan een kleed met borduursel, aan een kleed misschien, dat den keizer onder de oogen komen moest.

Behoeft nog vermeld te worden, dat hij reeds te drie uur 's morgens op de been, reeds voor vijven geheel klaar was, zich met de grootste zorgvuldigheid geschoren, gekapt, zijne mooiste kleeren aangetrokken en den hoed in de hand had, om nog slechts het reeds 's avonds te voren tegen klokslag van zessen bestelde huurrijtuig af te wachten.

Toen eindelijk dit rijtuig voor de deur stond, omhelsde Rifolé zijne vrouw, die hem tot de huisdeur uitgeleide deed, hem de tree hielp opslaan, en geroerd met tranen in de oogen hem zag wegrijden, terwijl zij God in haar hart bad, dat die hare hoop op het hun, naar het scheen, thans toegedacht geluk niet verijdelen zoude.

Haar hart klopte zoo onstuimig, het wachten viel haar zoo bang, haar angst was zoo drukkend, dat zij eindelijk besloot, tot hare huiselijke bezigheden terug te keeren en daarin verstrooijing te zoeken.

Zij ging dus den trap op naar de kamer van haren huurman, die dezen nacht buiten huis had doorgebragt, en begon vlijtig te stoffen en te wrijven. Nog was zij geen tien minuten zoo bezig, toen zij het rollen van een rijtuig hoorde. Zij liep naar het venster; het was de huurkoets van haar man.

De kleermaker kwam, telkens drie schreden overstappende, verward en blijkbaar verbijsterd den trap opsnellen en de kamer binnenstuiven met den uitroep:

« Goede hemel! het hoofd loopt mij om en ik weet pas meer, wat ik doe, beste vrouw. Ik zal een kleed gaan aanmeten, en vergeet mijne maat mee te nemen. Waar vind ik nu behoorlijk papier, om er een te maken. Alle winkels zijn nog gesloten, en 't is hoog tijd, want daar sloeg het al half zeven."

« O, daar is wel raad voor, lieve man," antwoordde zijne vrouw, terwijl zij het eerste het beste blad papier, dat haar in het oog viel, opnam. « Hier neem!" En zij drong Rifolé twee vellen schrijfpapier op.

« Dit is goed!" riep deze; « nu kan ik mijne maat onderweg knippen en naaijen. Ik heb al 't noodige bij mij, schaar, naalden en garen. Vaarwel!"

Met deze woorden wipte hij weder in het rijtuig, en reed weg.

In de voorzaal van den minister had Rifolé tijd in overvloed, om zijne maat in behoorlijke orde te brengen; want het had laug negen geslagen, toen de kamerdienaar hem riep, om voor den minister te verschijnen.

De kleermaker verwachtte, een voornaam, trotsch, barsch heer te zien, doch vond integendeel een zacht, beleefd, vriendelijk man, die verheugd scheen, pater Lambois beschermeling tevreden te kunnen stellen en bovendien met genoegen naar de naive verhalen van den eerlijken Tourainer luisterde.

Rifolé nam zijne maat als een kunstenaar, die zijn vak verstaat, en vroeg zijne excellentie, op welken dag deze de bestelde kleederen verkoos aan te passen.

Dat laat ik aan u over," hernam Fouché. « schrijf aan mijn kamerdienaar, als gij er klaar mee zijt."

Rifolé deed nog eenige vragen aangaande kleur en stof van het kleed, boog als een knipmes, ging en had reeds den voet op de tree, om in zijn huurkoets te stappen, toen een deurwaarder toesnelde, hem bij den arm vatte en hem, zonder een enkel woord te spreken, naar het kabinet van den hertog van Otranto terugleidde.

Ditmaal was de vriendelijke ex-priester verdwenen, om voor den minister van policie plaats te maken, die bleek en in hevige spanning, met groote schreden het vertrek mat en Rifolé barsch afvroeg:

« Waar is de maat, die gij daareven van mij naamt?"

Deze, hoogelijk ontsteld, gaf dezelve over. Fouché tornde dezelve oogenblikkig los en ontvouwde ze met groote onzigtigheid.

« Waardoor heb ik die ongenade van uwe excellentie verdiend?" riep de kleermaker, die niets meer dan de intrekking der hem gedane bestelling vreesde.

« Stil!" gebood de minister, de stukken en papiersnippers der in de voorzaal geknipte maat bij elkaar voegende. « Ja, daar is het in zijn geheel! Hoe komt gij aan deze papieren?"

« Ik heb ze van mijne vrouw."

« Waar heeft die ze gekregen?"

« Dat weet ik niet."

« Gij weet het niet? Nu, bij God! ik zal wel middelen vinden, om u tot spreken te brengen, jonge man. Uwe stilzwijgendheid zal niet van langen duur zijn."

Fouché zeide zijnen secretaris heimelijk eenige woorden in het oor en wendde zich vervolgens tot den gensdarmerieofficier, dien hij had doen roepen, en beval hem:

« Deze man wordt onder opzigt gesteld en mag met niemand in aanraking komen. Met uw hoofd staat gij mij voor hem in."

II.

DE GEVANGENTOREN.

Geheel verpletterd zeeg Jean Rifolé op den stoel, die gelukkig achter hem stond en zonder welken hij waarschijnlijk in heel zijne lengte op den grond ware neergevallen.

Gevangen! In de handen der gensdarmerie! Op bevel des ministers! Met de strengste orders? Waarom dat? Welke beweeggrond veranderde zoo plotseling het minzaam onthaal van den hertog van Otranto in verschrikkelijke woorden? Waardoor kon Rifolé zijn misnoegen gaande maken? Hij moest hem ernstig beleedigd hebben. Zonder het te willen, had hij zich misschien tegen de etiquette bezondigd? — Zoo kon hij zich honderd vragen doen, zonder daarop één antwoord te vinden.

Van tijd tot tijd drong nogtans een straal van hoop in het hart des armen Tourainers. Pater Lambois had hem dikwijls van de spotzieke geaardheid van Fouché, toen deze nog priester was, en van zijne zucht, om met anderen den draak te steken, verhaald. Kon dit alles nu ook niet misschien een eenvoudige grap zijn?

Terwijl de arme drommel zich aan de verst uiteenloopende vermoedens en gissingen overgaf, ontving de officier der gensdarmerie, die geen oog van hem afsloeg, eenen brief, dien hij onverwijld open brak. Na het lezen van den inhoud, gaf hij fluisterend eenige bevelen aan zijn volk en onze Rifolé een teeken, hem te volgen. Deze gehoorzaamde, denkende, dat de minister hem op vrije voeten liet stellen, na zich eerst verlustigd te hebben met zijnen angst. Maar ach! ver van daar, greep een der gensdarmen hem bij den kraag, terwijl een ander hem een paar ijzeren duimschroeven aanlegde. Zoo gekneveld, sleepte men hem in eene postchais, die voor eene deur op een der binnenhoven van het paleis wachtte, en onder eene bedekking van zes jagers te paard en vier gensdarmen dadelijk voortrolde. Vooruit reed de officier, onder wiens toezigt de gevangene gesteld was.

De postchais nam den weg naar Montmartre. Rifolé geloofde, dat men hem naar zijne woning bragt; want hij klemde zich vast aan de eenige gedachte, dat hem het waarschijnlijkst voorkwam en die hem in zijne gevangenneming slechts eene grap van Fouché vertoonde, wiens zucht tot het scherts en dolle aardigheden, gelijk reeds gezegd is, in het collegie van Juigny vele kluchtige herinneringen hadden achtergelaten. (*Vervolg hierna.*)

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 29 Junij. Sedert den 27 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Paul Friedrich, T. Hagen, Riga, lijnzaad; Restless, W. Arnolt, New-Castle, stukgoed; Catharina, H. Koops, Theodore, C. Termien, Harmonie, J. C. F. Warnke, Wismar, H. T. Krohn, Pauline, F. Brandhering, Louise, P. Zeplien, Elise en Anna, H. H. Neujahr, Annette, C. F. Maass, de kleine Hans, H. N. Koop, alle Riga, hennipzaad; Rester, J. J. Petersen, Aarhuus, rogge; Princess Victoria, T. Jackson, Hull, stukgoed; Wester Noorland, A. P. Elfwersson, Sundswall, hout; Fenna, J. J. Schoon, Hamburg, stukgoed; Dorette, H. J. D. Rervlich, Riga, garst en hennipzaad; die Hoffnung, J. J. de Vries, Koppenhage, garst; der fre Bruden, F. J. Eckhoff, Malmo, garst; Elise, P. E. Ahrens, Riga, lijnzaad en hennipzaad; Baron Steiglitz, P. Tanson, Riga, lijnzaad.

Voor Gend bestemd:

Proven, M. Johansen, Olensee, rogge.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Westphalien, J. Wessels, suiker, Bremen; Butler, J. Spear, Avontuur, Phoenix, G. Kuper, Liverpool, James Cook, G. Roskamp, Liverpool, alle ballast; The George Ryn, W. Bochgers, stukgoed en ballast, Batavia, Sikkeling, J. de Jong, suiker, Hamburg, La Reine, C. G. Jansen, vlas, Hull.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.